

Szekeres-Varsa Vera Édesapjának Érettségi Tablója

A képen apám érettségi táblója látható.

Amikor apám végzett az elemiben, még mindig ugyanaz a tanító bácsi volt [aki a bátyjait is tanította], és ugyanazt mondta: "A Jóska gyereket igazán taníttatni kell." De akkor nagyapám, aki már hatvan felé járt, azt mondta, hogy lehetetlen, nem tudja taníttatni. És akkor apám fiatalabbik bátyja, a tizenhárom évvel idősebb Dezső, aki már nős volt, és banktisztviselő volt [Nagy]Kikindán, magához vette, és taníttatta. A ruházkodását is Dezső bácsi állta. Teljesen úgy kezelték, mintha a gyerekük lenne, sőt egy kicsivel több joga volt, mint a kicsiknek. A kicsik többször emlegették, hogy nagyon sokat tanultak Jósától.

A gimnáziumi évekről nem sokat mesélt. Nem szeretett iskolába járni, nem szerette a latint, a németet. Csak a magyart és a történelmet. És atletizált. [Nagy]Kikindán volt valami atlétikai egyesület. 1911-ben érettségizett a Nagyikindai Állami Főgimnáziumban, és szeretett volna egyetemre menni, de akkor a nagybátyámnak már két fia volt, és mondta, hogy ezt már nem tudja vállalni. Erre apám, aki magyar--történelem szakos tanár akart lenni, mezei jogász lett Budapesten, a Pázmányon [Akkor: Budapesti Tudományegyetem. Az egyetem 1921-ben vette föl a Pázmány Péter Tudományegyetem nevet. -- A szerk.], mert akkor az volt az egyetlen egyetem Magyarországon, ahol lehetett, ma úgy mondanánk, levelező tagozaton tanulni. Szegeden dolgozott, tisztviselő volt különféle helyeken, mert közben Dezső bácsi [Nagy]Kikindáról Szegedre költözött. Apám nem szerette a jogot, de rendesen elvégezte. Közben sokat sportolt, atletizált, ezen belül a távol- és a magasugrást művelte. Annyira jól sportolt, hogy 1913 körül még az is fölmerült, hogy kiviszik az 1916-os olimpiára, de aztán jött a háború.